

Juledesinformasjon fra Stortingsrepresentanter Ole Henrik Ellestad*

Stortingsrepresentantene Haltbrekken (SV) og Heggelund (H) har skrevet en [juleselskap-guide](#) for å demme opp for IPCC-kritikerens viktigste argumenter. Som vanlig i klimadebatten er det den ene part som slipper til med både hva de selv og motparten mener. Det blir upresist og feilaktig, som om det var unnfanget sent under deres egen julebordfeiring. Slikt bidrar dessverre til at 53 % av befolkningen har [liten tillit til forskning innen miljø og klima](#).

Intet samsvar mellom CO₂ og temperatur

IPCC-kritikerne legger i særlig grad til grunn at etter den industrielle revolusjon er CO₂-utslipp fra fossilt brensel så beskjedent at det ikke kan ha nevneverdig effekt før etter 1950 basert på IPCCs CO₂-hypotese. Da utslippene begynte å stige markant etter 1950 sank temperaturen og ekspertene fryktet en ny istid inntil temperaturen igjen begynte å stige etter 1975.

Det er heller intet samsvar (korrelasjon) mellom CO₂ og temperatur de siste 450 millioner år, eller 600 millioner år for den saks skyld, viser den vitenskapelige geologiske litteratur. Da er det ingen modellberegninger som ligger til grunn, men klodens samlede respons med alle sine variable forhold. I dag er vi historisk inne i en langvarig geologisk periode med de laveste CO₂-nivåer. Likevel skal det ifølge H&H være så varmt. Det er det jo ikke. Vi er også i det lavere regime av klodens temperaturvariasjoner – intet unikt.



TIL SKEPTIKEREN – Det du ser ut av vinduet er været, ikke klimaet. For det er nemlig ikke sånn at selv om denne vinteren (og fjorårets) blir snørrik, så er klimaendringene over, skriver Lars Haltbrekken og Stefan Heggelund.



Riktig ille er det at H&H ikke har kjennskap til IPCCs konklusjoner inklusive deres dementier om tidligere alarmerende effekter. Det er IPCC som har sett seg nødsaget (2013) til å innrømme at temperaturen har tilnærmet flatet ut (hiatus) i 15 år. Mens solen blir mindre aktiv og vinder og havstrømmer endrer sitt mønster.

VGs fotomontasje til oppslaget 21. desember.

I 2007 dementerte IPCC økt stormaktivitet i Nord-Atlanteren og i 2012 konkluderte de at naturlige variasjoner ville

dominere ekstremeffekter de neste 20–30 år. I 2013-rapporten var det ingen tendens til økte tropiske sykloner, tornadoer, tørke eller flom ([KN 237](#)). I Norge viser Meteorologisk institutts ekstremvær-statistikk fra 1994 heller ingen økt tendens ([KN 124](#)). IPCC er etterhvert blitt enige med IPCC-kritikerne. Mens H&H som ansvarlige stortingsrepresentanter, bedriver skremmelspropaganda.

Solen dominerer og varmer havet

Oppvarming siste 200 år etter *Den lille istid* domineres av solen som mellom 1923 og 2003 var inne i sitt sterkeste «Grand Maximum» på 8 000 år. Andre planeter og måner i vårt solsystem varmes også opp. H&H har heller ikke fått med seg at det ikke bare er solinnstrålingen som er av betydning. For i aktive perioder får solen sterkere magnetfelt og andel UV-stråling øker med rundt 10 %. Dette påvirker temperaturregulerende forhold på jorden som f.eks. skydekke, vegetasjon og mer energi til havet, effekter som gir vesentlig større energibidrag enn IPCCs beregnede CO₂-effekt.

Det er således intet unikt i dagens forhold slik H&H hevder. Liknende forhold er observert tidligere på store deler av kloden i varmeperiodene i Middelalder (bl.a. vikingene på Grønland), Romertid og Bronsealder. Norge var isfritt for 9 000–4 000 år siden, en tredel av Grønlands ismasse var borte, og Arktis var opptil 6 °C varmere mens Norge var 4–5 °C varmere ([KN 222](#)).

Og det er solen som varmer opp havet ([KN 216](#), og [KN 217](#)). CO₂-effekten bidrar bare til primært økt fordampning av vann i de øverste 0,1 mm. Ikke mye effekt på dyphavet slik IPCC hevder. Kloden er så enorm at alle tall blir store selv om de er ørsmå relativt sett. Det betyr lite for H&H som primært søker å skremme lekfolk med store tall.

Ekstremvær og vær fenomener

Mediene er proppet med omtale av økt ekstremvær og enhver lokal oppvarming over normalen, eksemplvis ved hver varme El Niño-episode (vær fenomen). Det er således legitimt å henvise til at det ikke bare er varmeepisoder, men også kuldeepisoder, som La Niña og snø i Saudi-Arabia og Sahara. Det henleder oppmerksomheten på at klima er gjennomsnitt over tid. I Norge har sommertemperaturen gått ned siden 2006, mens IPCC-leiren snakker om den varme 2018-sommeren (men bare i 3% av klodens landareal) – omtrent like varm som 1947 ([KN 230](#)).

Økt CO₂ og temperatur øker planteveksten

H&Hs agenda er å skremme folk mest mulig med oppvarming og tilhørende effekter og redusere positive bidrag fra CO₂. Men siden 1979 er kloden blitt ca 15 % grønnere. Helt i tråd med at økt CO₂ temperatur og aktiv sol øker planteveksten av åpenbare og velkjente grunner. *Richard Tol* (tre professorater) hevder i et metastadium at kloden vil bli et bedre sted å bo med en oppvarming på inntil 2,2 °C (2014) ([KN 226](#)). Små temperaturøkninger vil således være en fordel når man skal mette en økende befolkning på vei mot 10 milliarder.

Avtalen i Katowice

Klimarealistene er ikke så opptatt av disse FN-møtene, fordi CO₂-tiltak har marginal effekt på klima. Derimot er man opptatt av det grønne fondet i Parisavtalen på hele 100 milliarder dollar årlig fra 2020. Som klimabidrag vil det være totalt bortkastet, og det finnes vel langt mer effektive måter å drive U-hjelp på. Åpenbart er finansieringen lite vellykket. Dermed er hovedgrunnlaget for oppslutning fra utviklingslandene sterkt redusert.

Konklusjon

Skal industrilandene løse problemer innen emigrasjon, økonomi, klima og grønne energier samt ivareta velstandsutviklingen innen mange lavt utviklede EU-land er det ikke økonomisk grunnlag for å bevilge enorme pengesummer til klimatiltak som har vist seg å ikke ha noen effekt. *Imens bedriver Haltbrekken og Heggelund sine retoriske øvelser.*